

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 26 PŽ-3013/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, Marine Veljak, sutkinje izvjestiteljice i Kamelije Parać, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ISTO d.d. u stečaju, Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB 88502209643, umješača na strani tužitelja TILJA d.o.o., Zagreb, Ulica Ive Robića 2, OIB 22215055949, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Kožul & Petrinović d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika TAB B.V., Jan Van Goyenkade 87, 1075 AA Amsterdam, Nizozemska, OIB 61231014428, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Brlečić & partneri j.t.d. u Varaždinu i umješača na strani tuženika ISTO GRUPA d.d., Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB 78858201330, kojeg zastupa punomoćnica Maja Wosner, odvjetnica iz Zagreba, odlučujući o žalbama tuženika, umješača na strani tužitelja TILJA d.o.o. i umješača na strani tuženika ISTO GRUPA d.d. protiv presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-196/2019-54 od 3. svibnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 24. kolovoza 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbijaju se kao neosnovane žalbe tuženika TAB B.V. i umješača na strani tuženika Isto grupa d.d. i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-196/2019-54 od 3. svibnja 2021.

II. Odbija se kao neosnovana žalba umješača na strani tužitelja Tilja d.o.o. i potvrđuje odluka o troškovima sadržana u dijelu točke III. izreke presude Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj P-196/2019-54 od 3. svibnja 2021. u odnosu na nepriznate troškove parničnog postupka umješaču na strani tužitelja Tilja d.o.o.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom je prihvaćen tužbeni zahtjev kojim se utvrđuje da je osnovano osporavanje tražbine tuženika kao stečajnog vjerovnika u stečajnom postupku nad tužiteljem kao tražbine drugog višeg isplatnog reda s osnove pozajmice (glavnica 7.800.000,00 EUR) na temelju čl. 550.o st. 1. Zakona o trgovačkim društvima u iznosu od 70.826.741,51 kn (točka I. izreke), naloženo je tuženiku naknaditi tužitelju u roku od osam dana trošak parničnog postupka u iznosu od 1.700,00 kn (točka II. izreke) te je naloženo tuženiku u roku od osam dana

naknaditi umješaču Tilija d.o.o. trošak parničnog postupka u iznosu od 6.250,00 kn (točka III. izreke).

2. Tuženik je podnio žalbu protiv presude pobijajući ju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra da je pogrešno utvrđenje prvostupanjskog suda da tuženik kao vjerovnik u tijeku stečajnog postupka nije decidirano naveo da njegova tražbina po svojoj osnovi predstavlja naknadu štete prema Ugovoru od 19. svibnja 2014. Nadalje, da nigdje u Stečajnom zakonu nije propisana posljedica činjenice da vjerovnik nije decidirano istaknuo pravnu osnovu svoje tražbine u prijavi ili njezinoj dopuni pa da je sud zauzeo pogrešan pravni stav u pogledu primjene odredbe čl. 270. Stečajnog zakona te uopće nije ispitivao tvrdnje tuženika ni isprave koje prileže spisu pa da stoga presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati i da ne sadrži razloge o svim odlučnim činjenicama. Isto tako, iznosi da je sud okvir raspravljanja morao usmjeriti isključivo na razloge osporavanja koje je stečajni upravitelj iznio na ispitnom ročištu, odnosno samo na razloge zbog kojih ga je stečajni sud uputio da pokrene parnicu radi osporavanja prijavljene tražbine tuženika u stečajnom postupku St-529/2017 pred Trgovačkim sudom u Varaždinu. Smatra da je i odluka o troškovima pogrešna jer je valjalo odbiti tužbeni zahtjev i naložiti tužitelju da tuženiku naknadi trošak postupka.

3. Umješač na strani tuženika Isto grupa d.d. je podnio žalbu protiv presude pobijajući ju zbog pogrešno utvrđenih odlučnih činjenica, pogrešne primjene materijalnog prava i bitnih povreda odredaba parničnog postupka. Iznosi da je tuženik dopunio i obrazložio svoju prijavu tražbine pa da je stoga neosnovana teza prvostupanjskog suda da eventualna mana u prijavi tražbine, a koja je ispravljena prije zaključenja ispitnog ročišta, može imati za posljedicu utvrđivanje osnovanim osporavanje predmetne tražbine. Iznosi da tu tražbinu nije osporavalo niti društvo Industrogradnja grupa d.d. niti društvo Isto d.d. te da ju je paušalno i bez valjanog obrazloženja osporio tek raniji stečajni upravitelj Stanko Makar.

4. Umješač na strani tužitelja Tilija d.o.o. je podnio žalbu protiv odluke o troškovima postupka sadržane u točki III. izreke presude. Ukazuje na to da je u tužbi vrijednost predmeta spora naznačena u visini od 70.826.741,15 kn, da je tužitelj tek podneskom od 12. prosinca 2020. promijenio vrijednost predmeta spora na način da je naznačio vrijednost predmeta spora u visini od 50.001,00 kn pa stoga predlaže drugostupanjskom sudu usvojiti zahtjev umješača za naknadu troškova parničnog postupka na način da podnesak umješača od 17. siječnja 2020. i pristup na ročište od 23. siječnja 2020. obračuna prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja parničnih radnji, odnosno u iznosu od 100.000,00 kn, uvećano za PDV.

5. Tužitelj je odgovorio na žalbe tuženika i umješača na strani tuženika osporavajući njihovu osnovanost.

6. Žalbe nisu osnovane.

7. Ispitavši pobijanu presudu sukladno odredbama čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03,

88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnoga prava, žalbeni sud nalazi je pobijana presuda pravilna i zakonita.

8. U postupanju prvostupanjskog suda nisu nađene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje je ovaj sud dužan paziti po službenoj dužnosti pa niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju ukazuje tuženik jer presuda ima valjane razloge o odlučnim činjenicama koje sud i navodi u obrazloženju presude kao i dokaze koje je izveo i kako ih je ocijenio, koje u cijelosti prihvaća ovaj sud.

9. Prema odredbi čl. 270. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15, 104/17; dalje: SZ) u parnici se utvrđivanje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu. Zato je opseg raspravljanja i odlučivanja u toj parnici samo utvrđivanje tražbine odnosno utvrđivanje osnovanosti osporavanja tražbine vjerovnika na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono naznačeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

10. Prema tome, suprotno žalbenim navodima tuženika i umješaka na strani tuženika, pravilno prvostupanjski sud zaključuje da je u parnici radi dokazivanja osnovanosti osporavanja potrebno ocjenjivati osnovanost osporavanja isključivo kroz osnovu tražbine koju je tuženik kao vjerovnik naznačio u stečajnom postupku te da tuženik kao vjerovnik ne može sada u parničnom postupku tvrditi da postoji tražbina na temelju neke druge osnove, a ne one koju je istaknuo u tijeku stečajnog postupka prilikom prijave svoje tražbine. Naime, kada bi vjerovnik podnio tužbu na temelju druge pravne osnove, onda se ne bi radilo o utvrđivanju tražbine koja je osporena, već o potpuno novoj tražbini.

11. Prema odredbi čl. 257. st. 1. SZ-a, prijava tražbine podnosi se stečajnom upravitelju na propisanom obrascu u dva primjerka i sadržava, između ostalog, pravnu osnovu tražbine i iznos tražbine u kunama.

12. Pravilno je utvrđenje prvostupanjskog suda da iz prijave tražbine tuženika podnesene u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem proizlazi da je kao osnova tražbine naznačena pozajmica. Naime, iz stanja spisa proizlazi da je tuženik na obrascu 18 (list 13. do 14. spisa) kao pravnu osnovu tražbine naznačio pozajmicu (glavnica 7.800.000 EUR) temeljem čl. 550. o st. 1. Zakona o trgovačkim društvima u iznosu od 70.826.741,15 kn.

13. Nadalje, pravilno prvostupanjski sud utvrđuje da je iz dopune prijave tražbine tuženika vidljivo da je tuženik kao vjerovnik izvršio dopunu prijave svoje tražbine na način da je sudu i stečajnom upravitelju dostavio podnesak te dostavio dodatnu dokumentaciju. Naime, iz podneska stečajnog vjerovnika kojim dopunjuje prijavu tražbine i dostavlja dokaze od 23. travnja 2018. (list 80. do 93.) proizlazi da je trgovačko društvo Industrogradnja nekretnine d.o.o. sklopilo s društvom TAB B.V.

Amsterdam 28. prosinca 2010. Ugovor o pozajmici iznosa od 7.000.000,00 EUR te 28. lipnja 2012. i Aneks predmetnog ugovora kojim je utvrđeno da je do tog dana davatelj pozajmice već plasirao primatelju iznos od 6.785.000,00 EUR, da je stečajni vjerovnik u cijelosti ispunio svoju obvezu temeljem Ugovora o zajmu i izvršio isplate cjelokupno ugovorenog iznosa zajma što potvrđuju potvrde o uplati, da je 31. srpnja 2012. između stečajnog vjerovnika te društava Industrogradnja nekretnine d.o.o. i Industrogradnja grupa d.d. sklopljen Sporazum kojim je obveza s osnove glavnice Ugovora o zajmu preuzimanjem duga prešla na trgovačko društvo Industrogradnja grupa d.d., dok je preostala obveza po Ugovoru o zajmu i njegovom Aneksu koja se odnosila na obračunatu kamatu i naknade u iznosu od 13.938.072,00 kn ostala obveza društva Industrogradnja nekretnine d.o.o., da je nad društvom Industrogradnja grupa d.d. Zagreb proveden postupak predstečajne nagodbe koja je zaključena pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem Stpn-344/2013 te je pod rednim brojem 312. i 313. utvrđena tražbina stečajnog vjerovnika TAB B.V. u iznosu od 55.065.423,86 kn, kao i tražbina u iznosu od 15.198.804,94 kn te su obje tražbine tada namirene dionicama društva Industrogradnja grupa d.d., ali je stečajni vjerovnik iskoristio svoje pravo predviđeno Planom financijskog restrukturiranja društva Industrogradnja grupa d.d. na zamjenu predmetnih dionica imovinom dužnika predstečajne nagodbe slijedom čega su 19. svibnja 2014. Industrogradnja grupa d.d. i TAB B.V. sklopili Ugovor kojim su odredili da će TAB B.V. prenijeti na Industrogradnja grupu d.d. ukupno 48.182 dionica koju obvezu je TAB B.V. u cijelosti ispunio, a da se Industrogradnja grupa d.d. obvezala prodati društvu TAB B.V. nekretninu upisanu u zkulbr. 2622 k.o. Blato Novo, koja u naravi predstavlja hotel B kategorije u Zagrebu pov. 200007 m², slobodnu od svih upisanih tereta, a da se u slučaju da do realizacije prodaje i brisanja svih tereta u zemljišnim knjigama ne dođe, Industrogradnja grupa d.d. obvezala isplatiti društvu TAB B.V. iznos od 7.800.000,00 EUR, a koje potraživanje je osigurano običnim zadužnicama, odnosno Industrogradnja grupa d.d. je izdala u korist stečajnog vjerovnika osam zadužnica, svaka na iznos od 975.000,00 EUR pa budući da Industrogradnja grupa d.d. nije ispunila svoje obveze s osnove predaje nekretnine iz čl. 1.1 Ugovora od 19. svibnja 2014., niti je izvršila brisanje svih upisanih tereta na predmetnoj nekretnini, da je tražbina stečajnog vjerovnika iz čl. 4. istog ugovora dospjela na naplatu 15. kolovoza 2014.

14. Isto tako, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da je iz službene bilješke iz stečajnog predmeta poslovni broj St-529/2017 od 10. listopada 2018. vidljivo da je punomoćnica tuženika tog dana pristupila sudu te da je u spis predala na uvid osam komada zadužnica, da je sud izvršio uvid u izvornike zadužnica te da je sačinio ovjerene preslike predanih zadužnica, a da je u spis predan i ovjereni prijevod s engleskog jezika dokumenta naziva Pismo sporazuma od 31. srpnja 2012. te da se punomoćnica obvezala da će u daljnjem roku od osam dana dostaviti i ovjereni prijevod preostalih isprava predanih u kopiji prijevoda.

15. Prema tome, analizom sadržaja obje dopune prijave tražbine ovaj sud je stava da pravilan je zaključak prvostupanjskog suda da tuženik kao vjerovnik u tijeku stečajnog postupka nad tužiteljem niti u jednom trenutku nije decidirano naveo da njegova tražbina po svojoj osnovi predstavlja naknadu štete prema Ugovoru od 19. svibnja 2014. pa da tuženik ne može sada u parnici tvrditi da postoji tražbina na

temelju neke druge osnove (naknade štete), a ne one koju je istaknuo u tijeku stečajnog postupka prilikom prijave svoje tražbine (pozajmica).

16. Iz rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-529/2017 od 4. srpnja 2018. (list 74. do 79. spisa) proizlazi da se utvrđuje da je stečajnom vjerovniku TAB B.V. osporena tražbina u iznosu od 70.826.741,15 kn od strane stečajnog upravitelja, da se upućuje stečajni upravitelj kao osporavatelj tražbina za koje postoji ovršna isprava na parnicu protiv TAB B.V. za osporenu tražbinu u iznosu od 70.826.741,15 kn te da TAB B.V. Amsterdam ima ovršne isprave zadužnice.

17. Iz zapisnika o održanom pripremnom ročištu od 12. ožujka 2020. poslovni broj P-196/2019 (list 559. do 562. spisa) proizlazi da je punomoćnik tuženika na posebno pitanje suda izjavio da je osnova prijavljene tražbine tuženika u stečajnom postupku nad tužiteljem šteta iz čl. 4. Ugovora kojeg su Industrogradnja grupa d.d. i tuženik sklopili 19. svibnja 2014., a da je kao osiguranje izdano osam predmetnih zadužnica koje predstavljaju ovršnu ispravu tražbine tuženika.

18. Prvostupanjski sud je nakon provedenog dokaznog postupka utvrdio sljedeće činjenice:

- uvidom u spis Trgovačkog suda u Varaždinu poslovni broj St-529/17 u kojem se vodi stečajni postupak nad društvom Isto d.d. u stečaju utvrdio je da je doneseno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama poslovni broj St-529/2017 od 4. srpnja 2019., da tuženik ima status stečajnog vjerovnika te da je tražbina tuženika prijavljena u iznosu od 70.826.741,15 kn osporena od strane stečajnog upravitelja kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, a da tuženik za svoju tražbinu ima ovršne isprave zadužnice izdane na iznos od 975.000,00 EUR od 20. svibnja 2014.

- da je društvo Industrogradnja grupa d.d. pripojeno društvu Isto d.d.

- da je nad društvom Industrogradnja grupa d.d. proveden postupak predstečajne nagodbe, da je tuženik kao vjerovnik u postupak predstečajne nagodbe prijavio tražbine s osnove danih zajmova na temelju Ugovora o kreditu od 28. prosinca 2010. i dodataka tom ugovoru, a u kojem postupku je utvrđena tražbina tuženika kao vjerovnika u iznosu od 55.065.423,86 kn te da je ugovoreno da se 12,5% tražbine tuženika otpisuje, a preostali iznos tražbine tuženika u iznosu od 48.182.000,00 kn da se dužnik Industrogradnja grupa d.d. obvezuje namiriti unosom u kapital dužnika ili prijenosom dionica dužnika po nominalnoj vrijednosti dionice na način da tuženik kao vjerovnik stekne vlasništvo nad 48.182 dionica dužnika nominalne vrijednosti 1.000,00 kn po dionici, a da je dodatno u postupku predstečajne nagodbe utvrđena tražbina tuženika kao vjerovnika u iznosu od 15.198.804,94 kn te da je predstečajnom nagodbom ugovoreno da se 12,5% tražbine tuženika otpisuje, a preostali iznos tražbine tuženika u iznosu od 13.298.000,00 kn se dužnik Industrogradnja grupa d.d. obvezuje namiriti unosom u kapital dužnika ili prijenosom dionica dužnika po nominalnoj vrijednosti dionice na način da tuženik kao vjerovnik stekne vlasništvo nad 13.928 dionice dužnika nominalne vrijednosti 1.000,00 kn po dionici s time da će dužnik tražbinu koja je prijavljena po osnovi jamstva namiriti samo u slučaju ako i kada vjerovnik pozove dužnika na plaćanje i to samo proporcionalno iznosu zatraženog plaćanja u odnosu na utvrđenu tražbinu,

- da su Industrogradnja grupa d.d. i tuženik sklopili Ugovor od 19. svibnja 2014., da je prema čl. 2. t. 6. Ugovora Industrogradnja grupa d.d. suglasna i obvezuje se prodati nekretninu (parcela broj 1007/1, katastarske općine Blato novo, upisano u uložak 2622, katastarske općine Blato novo u katastru koji vodi Općinski sud u Zagrebu, u prirodi hotel „B“ kategorije u Zagrebu, Remetinec, od 23405 m²), a tuženik je suglasan i obvezuje se kupiti nekretninu za kupoprodajnu cijenu od 87.500.000,00 kn, da je prema čl. 2. t. 7. Ugovora Industrogradnja grupa d.d. suglasna i obvezuje se predati vlasništvo nad nekretninom tuženiku dana 15. kolovoza 2014. (datum zaključivanja Ugovora), a prema t. 8. ugovoreno je da nekretninu treba predati praznu i oslobođenu od posebnih terećenja na dan zaključivanja Ugovora, da prema čl. 4. t. 12. Industrogradnja grupa d.d. će tuženiku isplatiti iznos od 7.800.000,00 EUR u slučaju da tuženik ne zaprimi praznu nekretninu i dokaz da su posebna terećenja uklonjena iz zemljišnih knjiga do datuma sklapanja Ugovora (odšteta), a prema t. 13. usuglašeno je da radi izbjegavanja dvojbe, dokaz potreban za dokazivanje da su uloženi podnesci za uklanjanje posebnih terećenja zemljišne knjige od trećih strana koji imaju potraživanja na nekretnini i elektronska potvrda tih podnesaka u zemljišnim knjigama na dan ili prije datuma zaključivanja Ugovora, da će prema t. 14. Industrogradnja grupa d.d. isplatiti odštetu u osam kvartalnih obroka svaki u iznosu od 975.000,00 EUR počevši od 31. prosinca 2014., a odšteta će imati kamatu po stopi od 8% godišnje za nepodmireni iznos na početku svakog kvartala počevši od datuma sklapanja Ugovora, a da će se prema t. 15. odšteta osigurati pomoću osam prenosivih zadužnica (obična zadužnica) propisno ovjerenih kod javnog bilježnika u Republici Hrvatskoj, a koje je izdala Industrogradnja grupa d.d. u korist tuženika istovremeno s potpisivanjem ovog Ugovora,

- da je svjedokinja Radmila Zirić, koja je u društvu Industrogradnja grupa d.d. obavljala funkcije članice uprave i članice nadzornog odbora, izjavila da joj je poznat tuženik kao i činjenica da je to društvo bilo dioničar društva Industrogradnja grupa d.d., a da se ne sjeća da bi bio sklopljen Ugovor od 19. svibnja 2014.,

- da je svjedok i zastupnik po zakonu umješača Isto grupa d.d. Josip Galinec potvrdio da je Ugovor od 19. svibnja 2014. sklopljen te da do sklapanja naknadnog ugovora o kupoprodaji nekretnine nije došlo iz razloga što nisu bili ispunjeni uvjeti za prijenos vlasništva u korist tuženika jer su postojali određeni tereti i zabilježbe u zemljišnim knjigama koje su priječile uknjižbu vlasništva u korist tuženika.

19. Ovaj sud prihvaća kao ispravno shvaćanje prvostupanjskog suda da zadužnice ne dokazuju postojanje tražbine tuženika s osnove danih pozajmica već da eventualno mogu biti dokaz postojanja točno određene tražbine za čije osiguranje su izdane, a da budući da su izdane kao sredstvo osiguranja eventualne tražbine tuženika s osnove naknade štete iz čl. 4. Ugovora od 19. svibnja 2014., a ne kao sredstvo osiguranja tražbine s osnove pozajmica, a koju tražbinu je tuženik prijavio u stečaju nad tužiteljem, da predmetne zadužnice nisu ni u kakvoj vezi s konkretnom prijavljenom tražbinom tuženika u stečajnom postupku.

20. Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da je sklapanjem predstečajne nagodbe između društva Industrogradnja grupa d.d. i tuženika kao jednog od vjerovnika pravomoćno utvrđeno da postoji tražbina tuženika prema društvu Industrogradnja grupa d.d. te da je riječ o pravomoćno presuđenoj stvari pa da

tužitelj kao pravni sljednik društva Industrogradnja grupa d.d. ne može više isticati prigovore koji su činjenično vezani za razdoblje prije sklapanja predstečajne nagodbe. Isto tako, pravilno prvostupanjski sud zaključuje da je tražbina tuženika koja je u postupku predstečajne nagodbe nad društvom Industrogradnja grupa d.d. utvrđena u cijelosti namirena na način kako je to usuglašeno predstečajnom nagodbom, odnosno da je tražbina tuženika namirena prijenosom dionica društva Industrogradnja grupa d.d. u korist tuženika pa da je posljedica činjenice da je tražbina namirena prestanak obveze društva Industrogradnja grupa d.d. u smislu čl. 160. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) s osnove povrata zajma prema Ugovoru o pozajmici od 28. prosinca 2010. pa da stoga tuženik tražbinu s te osnove više ne može potraživati prema pravnim sljednicima.

21. Također, na pravilnost odluke prvostupanjskog suda nije od utjecaja to što je prvostupanjski sud analizirao dokumentaciju na temelju koje tuženik tvrdi da ima pravo na naknadu štete, odnosno analizu Ugovora od 19. svibnja 2014.

22. Nadalje, u odnosu na tuženikov žalbeni navod da tužitelj ne može u parničnom postupku isticati razloge osporavanja tražbine koje nije istaknuo u stečajnom postupku valja reći sljedeće. Iz odredbe čl. 270. SZ-a ne proizlazi da u parnici radi utvrđivanja tražbine stranke ne bi mogle istaknuti novi razlog osporavanja tražbine koji nije bio istaknut u stečajnom postupku, već da se mora raditi o tražbini koja proizlazi iz osnove, u iznosu i isplatnom redu kako je utvrđeno u stečajnom postupku. Prema tome, suprotno tuženikovim žalbenim navodima, činjenica da neki razlozi osporavanja nisu bili isticali kao razlog osporavanja tražbine u stečajnom postupku ne može utjecati na pravo tužitelja da u parnici za utvrđenje osnovanosti osporavanja istakne druge razloge osporavanja.

23. Isto tako, tuženik, osim uopćenog navoda da presudu pobija, nije niti obrazlagao zašto pobija trošak. Stoga je odluka o trošku ispitana po službenoj dužnosti u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava te je utvrđeno kako je sud pravilno na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a dosudio trošak tužitelju i umješaču na strani tužitelja.

24. Neosnovani su žalbeni navodi umješača na strani tužitelja Tilija d.o.o. kojima dovodi u pitanje pravilnost primjene materijalnog prava prilikom odmjeravanja visine troška za podnesak od 17. siječnja 2020. i za zastupanje na ročištu od 23. siječnja 2020. Iz zapisnika o održanom pripremnom ročištu od 12. ožujka 2020. (list 559. do 562. spisa) proizlazi da je sud rješenjem utvrdio da je vrijednost predmeta spora u ovom predmetu iznosi 50.000,01 kn te da protiv tog rješenja nije dopuštena posebna žalba u smislu čl. 40. st. 3. ZPP-a. S obzirom na to da navedeno rješenje kojim je utvrđena vrijednost predmeta spora nije pobijano prilikom pobijanja odluke o glavnoj stvari, navedeno rješenje kojim je utvrđena vrijednost predmeta spora u visini od 50.000,01 kn je pravomoćno te je za cijeli postupak mjerodavna vrijednost predmeta spora koja je utvrđena rješenjem suda. Prema tome, pravilno je prvostupanjski sud prilikom odmjeravanja visine troška za podnesak od 17. siječnja 2020., kao i za zastupanje na ročištu od 23. siječnja 2020. uzeo u obzir vrijednost predmeta spora u visini od 50.000,01 kn.

25. Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci presude.

Zagreb, 24. kolovoza 2022.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **eb30f-a105b**

Kontrolni broj: **043fe-c35de-6a28f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARIO VUKELIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.